

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ด้วยสิ่งนี้เท่านั้น ที่ลูกจะกลับมาสโตประธาน
- คำถาม:** พ่อมีความเมตตาอะไรต่อลูกๆ ของท่าน?
- คำตอบ:** คำสั่งที่พ่อให้เพื่อประโยชน์ของลูกๆ คือความเมตตาของท่าน คำแนะนำแรกของพ่อคือ: ลูกๆ ที่แสนหวาน จงกลับมามีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ ผู้ที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณจะอยู่อย่างหนึ่งเดียวมาก พวกเขาไม่มีวัน มีความคิดที่ผิด
- คำถาม:** ลูกๆ ควรจะมีการสัมมนาอะไรในบรรดาลูกๆ?
- คำตอบ:** เมื่อใดก็ตามที่ลูกออกไปเดินเล่นจงมีการแข่งขันของการจดจำระลึกถึงและจากนั้นก็นั่งลงแล้วสัมมนากัน ว่าลูกแต่ละคนได้จดจำพ่อได้นานแค่ไหน ที่นี้มีความสนใจที่ดีมากสำหรับการจดจำระลึกถึง

โอมชานติ พ่อทางจิตตามลูกๆ ทางจิต: ลูกกำลังทำอะไร? ลูกๆ ทางจิตพูดว่า บาบา เราได้กลับมาสโตประธานจากสโตประธาน และดังนั้น, บาบา, ตามศรัทธาของท่าน เราจะต้องกลับมาสโตประธานอีกอย่างแน่นอน บาบา เวลานี้ท่านได้ชี้หนทางแก่เราแล้ว นี่ไม่ใช่สิ่งใหม่ เป็นสิ่งที่เก่าแก่ที่สุด สิ่งที่เก่าแก่ที่สุดคือการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง แต่ไม่มีเรื่องของการโอ้อวดของสิ่งนั้น ลูกแต่ละคนสามารถถามตนเองว่า: ฉันจดจำพ่อมากแค่ไหน? ฉันกลับมาสโตประธานมากแค่ไหน? ฉันกำลังทำอะไรเพื่อยุติความทุกข์? ในที่สุดเมื่อเวลาสุดท้ายมาถึงลูกก็จะสามารถกลับมาสโตประธานได้ ลูกจะเฝ้าแต่มิติดของสิ่งนั้นเช่นกัน ไม่ว่าใครในพวกเขาจะทำอะไรพวกเขาก็ทำสิ่งนั้นเพียงเพื่อตนเอง พ่อไม่ได้มีความเมตตาต่อพวกเขา ความเมตตาของพ่อคือการให้คำแนะนำและแนวทางปฏิบัติแก่ลูกๆ เพื่อประโยชน์ของลูกเอง พ่อคือผู้ให้คุณประโยชน์ ลูกๆ บางคนก็เข้าใจความรู้อย่างผิดๆ บาบารู้สึกว่าผู้ที่มีสำนึกที่เป็นร่างนั้นมีความหยิ่งยโส ในขณะที่ผู้ที่มีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณคงอยู่อย่างหนึ่งเดียวมาก พวกเขาไม่มีวันมีความคิดที่ผิดๆ พ่ออดใจให้ลูกๆ ทำความเพียรพยายามในทุกวิถีทาง มายานี้ก็มีพลังมากเช่นกัน แม้แต่ลูกๆ ที่ดีมาก เธอก็จะจม ด้วยเหตุนี้เองลูกๆ ประคำของบราห์มินจึงไม่สามารถสร้างขึ้นได้ วันนั้นบางคนอาจจะมีการจดจำระลึกถึงที่ดีมาก และพรุ่งนี้เขาก็จะมีความหยิ่งยโสของร่างกาย เหมือนกับวัวตัวผู้และเหมือนกับกิ้งก่าเช่นกัน วัวตัวผู้นั้นก็มีความหยิ่งยโสอย่างมาก มีคำพูดที่ว่า วัวที่มีสำนึกเป็นร่างจะรู้อะไรเกี่ยวกับเสียงสวรรค์? สำนึกที่เป็นร่างนั้นไม่ถูกต้องอย่างมาก ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก ซิพบบาบพูดว่า พ่อคือผู้รับใช้ที่เชื่อฟังที่สุด ไม่ใช่ที่ท่านเรียกตนเองว่าเป็นผู้รับใช้แล้วก็วางอำนาจ พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ลูกต้องกลับมาสโตประธานอย่างแน่นอน สิ่งนี้ง่ายดายมาก ไม่มีความยุ่งยากใดในเรื่องนี้ ลูกต้องไม่พูดสิ่งใดด้วยปากของลูกที่ไหนก็ตามที่ลูกไปจงมีการจดจำระลึกถึงอยู่ภายใน ไม่ใช่ว่าบาบาช่วยลูกเมื่อลูกกำลังนั่งอยู่ที่นั่นเท่านั้น พ่อมาเพื่อช่วยลูกโดยเฉพาะ พ่อมีความใส่ใจว่าลูกๆ ไม่ควรอยู่อย่างประมาทในทางใดก็ตาม มายาจะชกลูกที่นี้ สำนึกที่เป็นร่างนั้นแย่มาก ด้วยการกลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง, พวกเขาก็ตกลงไปกองกับพื้น บาบาพูดว่า เมื่อลูกมาและนั่งอยู่ที่นี้ ลูกยังคงต้องจดจำพ่อผู้เป็นที่รักที่สุด พ่อพูดว่า พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ด้วยการจดจำพ่อบาบในหลายๆ ชาติเกิดของลูกจะถูกละทิ้งไปในไฟโยคะนี้ ลูกบางคนยังไม่ถึงสภาพที่พวกเขาจะสามารถอธิบายให้แก่ใครก็ตามได้ดีมาก ต้องมีพลังโยคะในดาบของความรู้ด้วยเช่นกัน ไม่เช่นนั้นแล้วดาบนั้นก็ไม่มีประโยชน์เลย สิ่งหลักคือการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ลูกๆ มากมายก็ห้องแหวะอยู่ในธุรกิจที่ผิดๆ ทุกประเภท พวกเขาไม่ได้อยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงหรือศึกษาเล่าเรียนและเหตุนี้เองพวกเขาจึงไม่มีเวลาสำหรับสิ่งนี้ พ่อพูดว่า อย่าได้ทำความเพียรพยายามเช่นนั้นที่ลูกจะสูญเสียสภาพของลูกโดยการชองแหวะอยู่ในธุรกิจของลูกๆ ลูกลูกต้องสร้างอนาคตเอง อย่างไรก็ตามลูกต้องกลับมาสโตประธานด้วยเช่นกัน สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก มีลูกมากมายดูแลพิทักษ์กันที่ใหญ่โต ฯลฯ แต่พวกเขาก็ไม่ได้อยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง บาบาได้อธิบายแล้วว่า ผู้ที่นำเสนอที่อยู่ในบ่วงพันธะนั้นอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงมากยิ่งขึ้นกว่า พวกเขาเฝ้าแต่จดจำซิพบบาบาช้าแล้วช้าแล้ว ซิพบบาบ, จบสิ้นบ่วงพันธะนั้นของฉันด้วย! ได้มีการจดจำด้วยเช่นกันว่าผู้ที่ไร้เดียงสาที่ถูกทำร้าย ลูกๆ ต้องกลับมาอ่อนหวานมาก กลายเป็นนักเรียนที่แท้จริง ผู้ที่เป็นนักเรียนที่ดีก็จะไปและศึกษาในสวนอย่างสันโดษ พ่อพูดกับลูกด้วยเช่นกันว่า: ไม่ว่าลูกจะไปเดินเล่นที่ไหนให้พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำบาบา มีความใส่ใจที่จะอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง เมื่อเปรียบเทียบกับการหาทรัพย์สมบัติเช่นนั้นแล้ว ทรัพย์สมบัติที่ไม่สูญสลายนี้มีคุณค่าที่สูงมาก ทรัพย์สมบัติที่

สูญสลายนั้นจะกลายเป็นเจ้าถ่าน บาบารู้ว่าลูกบางคนไม่ได้ทำงานรับใช้อย่างเต็มที่และแทบจะไม่ได้อยู่ในการจดจำระลึกถึง พวกเขาไม่ได้ทำงานรับใช้อย่างแท้จริงเท่าที่ควร แต่ความใส่ใจของพวกเขาจะตรงไปที่การทำงานรับใช้ทางกายภาพแทน แม้ว่าสิ่งนั้นจะเกิดตามละครเช่นกัน พ่อก็ยังคงดลใจลูกให้ทำความเพียรพยายาม พ่อพูดว่าไม่ว่าลูกกำลังทำงานอะไรก็ตาม แม้ว่าลูกกำลังเย็บผ้า จงจดจำพ่อ ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่มายาสร้างอุปสรรค บาบาก็ได้อธิบายแล้วว่ามายานั้นมีพลังและเธอจะต่อสู้กับผู้ที่มิพลังเช่นกัน บาบาก็ได้แบ่งปันประสบการณ์ของตัวเองเช่นกันว่า: พ่อฉันมีพลัง พ่อรู้ว่าพ่อกำลังจะเปลี่ยนจากขอทานเป็นเจ้าชาย แต่กระนั้นก็ตามมายาก็ต่อต้านพ่อ มายาไม่ปล่อยให้ใครไว้ตามลำพัง เธอจะต่อสู้กับผู้ที่ยิ้มแย้มที่กล้าหาญมากยิ่งขึ้น ลูกบางคนมีสำนึกที่เป็นร่างอย่างมาก พ่ออยู่อย่างปราศจากความหลงทะนงตนมาก ท่านพูดว่า พ่อคือผู้รับใช้ผู้ที่คารวะแม่แต่ลูกๆ ผู้คนเหล่านั้นคิดว่าตนเองเป็นผู้ที่สูงส่งมาก ความหยิ่งยโสของร่างกายทั้งหมดนี้ต้องสลายไป ผู้คนมากมายมีวิญญาณปีศาจร้ายของความหยิ่งยโส พ่อพูดว่า พิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญาณและเฝ้าแต่จดจำพ่อ ลูกมีโอกาสที่ดีมากที่นี่ มีการท่องเที่ยวและการเที่ยวชมสิ่งต่างๆที่ดีมากที่นี่ด้วยเช่นกัน ลูกยังมีเวลาว่างเช่นกัน ลูกอาจจะท่องเที่ยวไปทั่วแล้วก็ถามกันและกันว่า: อยู่ในการจดจำระลึกถึงนานแค่ไหน? สติปัญญาไปในทิศทางอื่นหรือไม่? จัดสัมมนาเกี่ยวกับเรื่องนี้ในบรรดาลูกๆเอง ลูกอาจจะมิกลุ่มที่แยกกันของหญิงและชาย ให้ผู้หญิงอยู่ข้างหน้าและผู้ชายอยู่ข้างหลัง ผู้เป็นแม่ต้องได้รับการดูแลและเหตุนี้เองพวกเขาต้องอยู่ข้างหน้า มีความสันโดษที่ดีมากที่นี่ แม้แต่ชั้นยาสีก็จากไปสู่ความสันโดษ ผู้ที่เคยเป็นชั้นยาสีที่สโตปธานก็ปราศจากความกลัวมาก พวกเขาไม่หวาดกลัวสัตว์หรือสิ่งใดเลย พวกเขาเคยอยู่ในความซาบซึ้งของตนเอง เวลานี้พวกเขากลับมาตโมประธาน ทุกศาสนาที่มีการก่อตั้งขึ้นในตอนแรกก็สโตปธาน และหลังจากนั้นศาสนาเหล่านั้นก็ไปสู่สภาพของราโจและตโม ผู้ที่เป็นชั้นยาสีที่สโตปธานก็เคยอยู่ในความซาบซึ้งกับธาตุบราห์มาอย่างเต็มที่ พวกเขาจะมีแรงดึงดูดอย่างมาก พวกเขาจะได้รับอาหารในป่าด้วยการกลับมามาตโมประธานมากขึ้นในแต่ละวัน, พลังกำลังของพวกเขาก็ลดลงไปเรื่อยๆ ดังนั้นบาบาจึงแนะนำว่า: ลูกๆ ลูกมีโอกาสที่ดีมากสำหรับความก้าวหน้าของลูกเอง ลูกมาที่นี่เพื่อหารายได้ ลูกไม่สามารถหารายได้เพียงแคด้วยการพบปะกับบาบา มีเพียงเมื่อลูกได้จดจำพ่อเท่านั้นที่ลูกจะหารายได้ อย่าคิดว่าบาบาจะให้พรแก่ลูก ไม่เลย! ชั้นยาสีเหล่านั้นให้พรแต่ลูกก็ต้องลงมา เวลานี้พ่อพูดว่า จงกลายเป็นเงินนี้และเชื่อมโยงของสติปัญญากับเบื้องบนนั้น มีเรื่องราวของเงินนี้ผู้ที่ร้องขอที่จะทำบางสิ่ง พ่อพูดด้วยเช่นกันว่า พ่อกำลังให้คำแนะนำและแนวทางปฏิบัติแก่ลูกว่า: อยู่ในการจดจำระลึกถึงและเรือของลูกจะข้ามฟากไป ลูกต้องกลับมาสโตปธานอย่างแน่นอน ไม่ว่ามายาจะเพียรพยายามอย่างหนักมากมายแค่ไหน เราก็จะจดจำพ่อที่สูงส่งของเราอย่างแน่นอน ภายในนั้นจงเฝ้าแต่ยกย่องพ่อในลักษณะนี้และเฝ้าแต่จดจำท่าน อย่าได้จดจำมนุษย์คนไหน ประเพณีของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาไม่สามารถคงอยู่ในหนทางของความรู้ได้ พ่อได้ให้คำสอนแก่ลูกว่า: ลูกต้องไปอย่างรวดเร็วในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง นี่คือสิ่งหลัก ลูกต้องกลับมาสโตปธาน ลูกได้รับคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของพ่อว่า: แม้ว่าเมื่อลูกไปเดินเล่นหรือท่องเที่ยว จงอยู่ในการจดจำระลึกถึง แล้วลูกก็จะจดจำบ้านและอาณาจักรของลูกด้วยเช่นกัน ไม่ใช่ว่าลูกจะตกลงมาในขณะที่กำลังนั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึง และแล้วนั้นก็กลายเป็นหะฐะโยคะ นี่คือสิ่งที่ตรงไปตรงมา: ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ลูกบางคนล้มลงในขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นี่ และเหตุนี้เองบาบาจึงพูดว่าใน ขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา รับประทานและดื่ม จงอยู่ในการจดจำระลึกถึง ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ในขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นี่ ลูกก็กลับมาสิ้นสติ บาบของลูกจะไม่ถูกตัดออกไปด้วยการทำเช่นนั้น มีอุปสรรคมากมายจากมายาด้วยเช่นกัน มีขนบธรรมเนียมประเพณีของการออฟเฟอร์ไบ๊ก(ถวายอาหาร) ฯลฯ แต่นั่นก็ไม่ได้มีอะไรในการทำเช่นนั้นจริงๆ มีอุปสรรคมากมายของมายาในสิ่งนั้นนั้นไม่ใช่ทั้งความรู้หรือโยคะ ไม่มีความจำเป็นสำหรับนิมิต หลายคนที่เคยมีนิมิตก็ไม่ได้อยู่ที่นี้ในวันนี้อีกต่อไปแล้ว มายานั้นมีพลังมาก ลูกไม่ควรมีความปรารถนาใดๆ สำหรับนิมิต ที่นี้ลูกต้องจดจำพ่อเพื่อที่จะกลับมาสโตปธาน ลูกรู้จักละครด้วยเช่นกัน: นี่คือการที่ลูกกำหนดไว้แล้วเป็นนิรันดร์ที่เฝ้าแต่ชั่วร้าย ลูกต้องเข้าใจสิ่งนี้และทำตามคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติที่พ่อให้ด้วยเช่นกัน ลูกๆ รู้ว่าลูกมาที่นี่อีกครั้งเพื่อศึกษาราชโยคะ สิ่งนี้ใช้กับบารัตเท่านั้น เป็นสิ่งนี้ได้กลับมาตโมประธาน และเป็นสิ่งที่จะต้องกลับมาสโตปธานอีกครั้ง พ่อก็มาในบารัตเท่านั้นเช่นกันและให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน นี่คือการละเล่นที่มหัศจรรย์มาก เวลานี้พ่อพูดว่า ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวาน พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ มันใช้เวลา 5000 ปีเต็มที่จะวนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ไม่มีใครอื่นสามารถพูดสิ่งนี้ ในบรรดาลูกๆเช่นกัน ลูกจะกลายเป็นผู้ที่มีศรัทธาในสติปัญญาอย่างต่อเนื่องตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ นี่คือการเรียนที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกๆ รู้ว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนลูก ผู้เป็นนายนั้นคือครูท่านคือนายที่ยิ่งใหญ่ ท่านอธิบายด้วยความรักอย่างมากมาย ลูกๆ ที่ดีมากหลายคนนั้นก็ยังคงหลับอย่างสบายมากจนถึงเวลา 6 โมงเช้า มายานั้นก็บีบจมูกพวกเขาไว้อย่างสมบูรณ์ พวกเขาออกคำสั่งอยู่ต่อไป ในตอนเริ่มต้นเมื่อลูกอยู่ในบัทติมามาและบาบาก็เคยทำงานรับใช้ทุกประเภทด้วยเช่นกัน การกระทำใดที่ฉันทำ ผู้อื่นที่เห็นฉันจะทำเช่นเดียวกัน บาบารู้ว่า

คนที่ข้าง คนที่ฆ่าและทหารเดินเท้าทั้งหมดนั้นตามลำดับกันไป ลูกบางคนก็อยู่อย่างสะดวกสบายมาก พวกเขายังคงนอนหลับอยู่ในบ้าน เมื่อมีคนจากภายนอกถามว่าคนนั้นนี้อยู่ที่ไหน พวกเขาจะพูดว่า: เขาหรือเธอไม่อยู่บ้าน อย่างไรก็ตาม พวกเขาที่อยู่ข้างในและนอนหลับอยู่ บาบาก็อธิบายแก่ลูกถึงสิ่งต่างๆ ทั้งหมดที่เกิดขึ้นอยู่เรื่อยๆ ยังไม่มีใครกลับมาสมบูรณพร้อม ความเสียหายของงานรับใช้เกิดขึ้นมากมาย ไม่เช่นนั้นจะมีการจดจำเกี่ยวกับพ่อว่า ไม่ว่าพ่อจะตีฉันหรือรักฉัน ฉันก็จะไม่ออกจากประตูบ้านของพ่อไป ที่นั่นนั้นลูกๆ นั้นก็บูดบึ้งซึ่งดิ่งกับเรื่องเล็กๆ น้อยๆ มีการขาดโดยจะอย่างมาก บาบาก็ยังคงอธิบายเป็นอย่างมากให้กับลูกต่อไปเรื่อยๆ แต่ไม่มีใครมีพลังที่จะเขียนถึงบาบา หากลูกมีโยคะและแล้วการเขียนของลูกก็จะมีพลัง พ่อพูดว่า จงพิสูจน์สิ่งนี้อย่างชัดเจนมากกว่าพระเจ้าของกิตะคือชีวาไม่ใช่ศรัทธาคุณะ พ่อมาและอธิบายความหมายของทุกสิ่งแก่ลูกๆ ลูกก็กลับมาซาบซึ้งที่นี้ แต่ทันทีที่พวกเขาออกไปข้างนอก ทุกสิ่งก็จบสิ้นลง พวกเขาสูญเสียเวลาไปอย่างมากมาย อย่าได้สูญเสียเวลาของลูกด้วยการคิดว่าลูกจะหารายได้และก็ได้แก่ยกยะ พ่อพูดว่า พ่อมาเพื่อให้ประโยชน์แก่ลูกๆ ลูกกำลังสร้างความสูญเสียให้กับตนเอง ผู้ที่ช่วยยกยะในวงจรถูก่อนหน้านี้ก็จะช่วยยกยะและจะเฝ้าแต่ทำเช่นนั้นต่อไป เหตุใดลูกจึงเพียรพยายามอย่างหนักด้วยการคิดว่าลูกจะทำการนี้และสิ่งนั้น? มันถูกกำหนดไว้แล้วในละคร: ผู้ที่ได้หัวนมเหล็กเหล่านั้นก็จะทำสิ่งนั้นแม้ในเวลาอันน้อยนิด อย่าได้วิตกกังวลเกี่ยวกับยกยะ จงให้ประโยชน์กับตนเอง! ช่วยเหลือตนเอง! ลูกกำลังช่วยพระเจ้าหรือไม่? ลูกกำลังรับจากพระเจ้าหรือไม่ให้แก่พระเจ้า? ลูกต้องไม่แม้แต่มีความคิดเช่นนั้น บาบาพูดว่า ลูกๆ ผู้เป็นที่รัก พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ และอยู่ในการจดจำระลึกถึง และบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย เวลานั้นลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน ในยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่ลูกสามารถมองเห็นทั้งสองด้าน มีมนุษย์มากมายที่นี้ ในยุคทองจะมีมนุษย์อยู่จำนวนเล็กน้อยมาก ลูกต้องยืนอยู่ในยุคบรรจบพบกันตลอดทั้งวัน ดูว่าบาบากำลังทำให้เราเป็นอะไรจากสิ่งที่เราเคยเป็น! บทบาทของพ่อฉันแสนมหัศจรรย์! ลูกอาจจะท่องจำไปทั่วแต่อยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ลูกๆ มากมายก็สูญเสียเวลาของพวกเขา เป็นเพียงด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงเท่านั้นที่เรือของลูกจะข้ามฟากไป ได้มีการอธิบายสิ่งนี้แก่ลูกๆ ในทำนองเดียวกันในวงจรถูก่อนหน้านี้แล้วเช่นกัน ละครนั้นก็เฝ้าแต่ซ้ำรอยต่อไปเรื่อยๆ การศึกษาคือการจดจำทั้งต้นกัลป์ด้วยสติปัญญาของลูกในขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา อย่างไรก็ตามลูกอาจจะทำธุรกิจของลูกๆ ลูกต้องหาเวลาที่จะศึกษาเล่าเรียน จดจำพ่อที่แสนหวานและสวรรค์ ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าไร ความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูกมากเท่านั้น บาบาวลานั้นฉันกำลังจะมาหาท่าน ในการจดจำระลึกถึงพ่อแม่แต่ลมหายใจของลูกนั้นก็จะมีความสุข ลมหายใจของพราหมณ์เช่นนั้นก็เต็มไปด้วยความสุข พวกเขาอยู่ในการจดจำระลึกถึงธาตุน้ำแต่ยังไม่มีใครในบรรดาพวกเขาที่ไปยังพรหมโลกได้ เป็นไปได้สำหรับพวกเขาที่จะออกจากร่างกายของพวกเขาด้วยตัวเอง (ในเวลาของพวกเขาเอง) บางคนก็อดอาหารและจากร่างของเขาไป พวกเขาตายในขณะที่ประสบกับความทุกข์ พ่อพูดว่า จงรับประทาน,ดื่มและจดจำพ่อ แล้วความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทาง ทุกคนต้องตาย อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงจำไว้เสมอว่า: การกระทำใดที่ฉันทำ ผู้คนที่เห็นฉันจะทำเช่นเดียวกัน อยากกลายเป็นผู้ที่รักการพักผ่อนและทำให้งานรับใช้เสียหาย คงอยู่อย่างปราศจากความหลงทะนงตนอย่างมาก ช่วยเหลือตนเองและให้ประโยชน์ต่อตนเอง
2. อย่าได้อยู่อย่างวุ่นวายในธุรกิจของลูกๆ จงจำไว้ไม่มีเวลาสำหรับการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงหรือศึกษาเล่าเรียน สำนึกที่เป็นร่างนั้นหลอกลวงและไม่ดีมาก จงละทิ้งสิ่งนั้นและทำความเพียรพยายามที่จะกลับมามีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นอิสระจากการมองดูผู้อื่นโดยการมองเห็นหรือได้ยินเกี่ยวกับสถานการณ์ใดๆ ด้วยความรู้สึกที่ให้คุณประโยชน์
ยังซุ่มนุมนใหญ่โตมากขึ้นเท่าไร สถานการณ์ก็จะใหญ่ขึ้นมากเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ความปลอดภัยของลูกคือการมองแต่ไม่เห็นและฟังแต่ไม่ได้ยิน คงความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกสำหรับตนเอง ดวงวิญญาณที่มีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกสำหรับตนเองจะอยู่อย่างเป็นอิสระจากการมองดูผู้อื่น ถ้าด้วยเหตุผลใดก็ตามที่ลูกต้องฟังผู้อื่นและลูกคิดว่าตนเองต้องรับผิดชอบแล้ว ก่อนอื่นทำให้เบรคของลูกทรงพลัง ลูกเห็น

พวกเขา ลูกได้ยืมพวกเขา และแล้วให้คุณประโยชน์แก่พวกเขาให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ แล้วใส่จุด
ฟูลสต็อฟ

คติพจน์:

ผู้ที่ทำงานรับใช้ในทุกอย่างก้าวด้วยชีวิตที่พอใจและมีความสุขของพวกเขาคือผู้รับใช้ที่แท้จริง

***** โอม ชานติ *****